

ikke til Nedværdigelse, men en evig Kilde til Fornyyelse for dem begge.

Det er derfor i fuld Overensstemmelse med sin Værnen om Hjem og Familieliv, at Dansk Kvindesamfund har arbejdet paa at udvikle Selvstændighedsfølelsen hos den unge Kvinde og søgt at aabne hende Adgang til Erhvervslivets forskellige Omraader og de Borgerrettigheder, som Manden hidtil har siddet alene inde med. Jo bedre udrustet hun staar til at tage Livskampen op, jo større maa den Kærlighed være, som faar hende til at ombytte sit selvstændige Arbejdes Byrder med Byrderne, som Fælleshjemmet lægger paa hende. Thi Arbejdet i Hjemmet og for Børnene bør, saa længe Forholdene kræver det, være Hustruens første Opgave. Og saa stor er min Tillid til Naturens Røst i hende, at jeg tror, at end ikke den selvstændigste Kvinde vil betænke sig paa at adlyde den og sætte al sin Intelligens og Energi ind paa at løse Hjemmets lige saa vanskelige Opgaver, saa vi paa denne Maade vil faa selvstændigere Hustruer og forstandigere Mødre.

Paa Kravet om Kvindens saakaldte erotiske Frigørelse, maa Dansk Kvindesamfund da svare: Kvindens Ret til at have et Barn er illusorisk udenfor et ægteskabeligt Samliv; hendes Ret til at faa et Barn vil hverken komme hende selv eller Barnet tilgode, men i Tidens Løb føre til Børneforhindring og Affolkning; — og som sidste, men i Øjeblikket væsenligste, Indvending: Kvindens erotiske Frigørelse vil ødelægge Resultaterne af Kvindens sociale Frigørelse. — Thi, naar hver Kvinde skal være hver Mands Prise, og hver Mand hver Kvindes Attraa, saa kan der ikke skabes Arbejdshfred paa alle de Omraader, hvor Mand og Kvinde skal arbejde sammen som Kammerater. Forstyrrende Momenter af indgribende Natur vil sprede Interessen, hvor den skulde samle sig om Arbejdet alene, Arbejdsevnen vil svækkes, Udbyttet forringes, og Offentligheden vil tabe

Tilliden til den indbyrdes Uafhængighed, som er Betingelsen for Samarbejdet mellem Mænd og Kvinder. Og hvis saa Skylden i det enkelte Tilfælde er: hun er den, som vil blive fortrængt, hun vil om kortere eller længere Tid erfare, at man ikke har Brug for hendes Arbejde, og alle hendes tilkæmpede Adkomster vil blive værdiløse for hende. Hun vil billedlig talt vende tilbage til Muddergrøften med Udsigt til at leve af sin erotiske Frigørelse. — Nej, skal Dansk Kvindesamfund tage Kvindens erotiske Frigørelse med ombord, vil den blive Liget i Lasten, som faar Skuden til at synke. Og det vilde af flere Grunde være en skæbnesvanger Misforstaaelse af Frihed og Fremskridt, om Dansk Kvindesamfund nu af Kravene derude fra lod sig drive ud af sin Kurs. Thi vel skal en Forening holde Skridt med Tiden og Udviklingen, men den skal ogsaa vise den Alvor at forfølge sine oprindelige Maal og ikke ved den første Kastevind sejle avet om. Dansk Kvindesamfund, som har været med til at udarbejde Loven af dette Aar om uægte Børns Retsstilling og i sit Udkast har tilstræbt at højne Faderens Ansvarsfølelse ved at paalægge ham forøget Underholdningsbidrag til Barnet, kan ikke interessere sig for, endsige tage Del i en Bevægelse der, som den tyske Moderskabsforsikrings, vil forfuske Faderens Ansvar over paa Staten og paalægge Moderen, mod et utilstrækkeligt Vederlag, Barnets Underholdning plus hendes egen Assurancepræmie; — og Dansk Kvindesamfund, som endnu i sidste Juni Maaned har indsendt til Regeringen Udkastet til en Lov om Forbedring af det ægteskabelige Forhold ved Ægtefællernes retlige Ligestilling, kan ikke gaa ind paa Tanken om Ægteskabets Afskaffelse uden saa at sige med ét Slag at være sejlet Kompasset alle Stregerne rundt. — Ikke alle de Røster, der anmelder sig selv som det yderste Frisinds Herolder, er lige paalidelige. Den, som et Øjeblik har været ved at lade sig